

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 16 Σεπτεμβρίου 1919

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 204

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Νομοθετικά διατάγματα

- Περὶ προσθήκης παραγράφων εἰς τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου 1635 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἰσχυρόντων νόμων». 1
- Περὶ παροχής πιστώσεως δι' ἀποπεράτωσιν ἐνεργουμένων ἐπιχειρημάτων ἐπισκευῶν καὶ μεταρρυθμίσεων τῶν Τελωνείων Παιραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης. 2
- Περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων πινῶν τοῦ νόμου 1679 τοῦ 1919 «περὶ φορολογίας τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ σιγαροχάρτου». 3

Βασιλικά διατάγματα

- Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου ΔΕΗ' τοῦ 1912 «περὶ ἀναστολής παραγραφῶν, προθεσμιῶν καὶ δικαστικῶν ἐν γένει πράξεων ἐν καιρῷ ἐπιστρατευσεως, ὡς οὗτος μεταρρυθμίσθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Ἰουνίου 1917 διατάγματος, κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 768 τῆς 26 Αὐγούστου 1917. 4
- Περὶ ἐνώσεως τοῦ συγκεκριμένου Τσιφλικοπούλου πρὸς τὸν δῆμον Ἰωαννιτῶν. 5
- Περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ ἐν τῇ κοινότητι Ἑρμιόνης νεκροταφείου εἰς τὸν ἐν Ἑρμιόνη γαὸν τῶν Ταξιάρχων. 6
- Περὶ παρατάσεως προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεων τῶν κληρονόμων, κληροδόχων, ἐκτελεστῶν κλπ. 7

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ προσθήκης παραγράφων εἰς τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου 1635 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἰσχυρόντων νόμων».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασχῆμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 1635 τῆς 5 Ἰανουαρίου εἰς «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἰσχυρόντων νόμων», προστίθενται νέα παραγράφοι δ' καὶ ε', ἕχουσαι ὡς ἑξῆς :

Ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως ἢ ἀνεπαρκείας πιστώσεως, διὰ τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον ἐπέστρεψεν ἀθεώρητον τὸ χρηματικὸν ἐντάλμα, δύναται ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργὸς νὰ ζητήσῃ ἐγρῶς ὑπ' εὐθύνῃν του τὴν θεώρησιν, ἥτις καὶ ἐκτελεῖται ἀμε-

λητῇ, ἐκδιδομένης περὶ τούτου σχετικῆς ἀποφάσεως καὶ ὑποχρεουμένου συγχρόνως τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ καὶ ἐν προκειμένῳ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὀριζόμενα. Ἐφ' ὅσον δὲ μεταγενεστέρως ἤθελε νομίμως χορηγηθῆ ἢ ἐλλείπουσα πιστώσεις, τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον ἀναθεωρεῖ αὐτεπαγγέλτως, εἴτε κατ' αἴτησιν τοῦ ἐκδόντος τὸ ἐντάλμα Ὑπουργοῦ, τὴν περὶ θεωρήσεως τοῦ ἐντάλματος ὑπ' εὐθύνῃν τοῦ ἐκδόντος αὐτοῦ Ὑπουργοῦ ἐκδοθεῖσαν ἀποφασίν του, ὃ δὲ παρ' αὐτῷ Γενικῷ Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ τὴν Βουλὴν ἀκριβῆς σημείωμα καὶ τῶν οὕτως ἐκδιδομένων κατ' ἀναθεώρησιν ἀποφάσεων».

«Δὲν ὑπόκειται ὑπὸ τῆν ἐγκρίσιν τῆς Βουλῆς τὰ λόγῳ ἐλλείψεως ἢ ἀνεπαρκείας πιστώσεως ὑπ' εὐθύνῃν τοῦ Ὑπουργοῦ θεωρηθέντα ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου ἐντάλματα, διὰ τὰ ὅποια ἐξεδόθησαν ἀποφάσεις ἀναθεωρούσαι, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, προγενεστέρως ἀποφάσεις αὐτοῦ καὶ ἀπαλλάσσουσαι τῆς διὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ἐντάλμάτων τούτων εὐθύνῃς τὸν ἐκδόντα αὐτὰ Ὑπουργόν».

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ὑποβληθησομένου εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς κύρωσιν, ἔμα ὡς αὕτη συνέλθῃ, ἄρχεται ἀπὸ τῆς 11 Ἰανουαρίου ε. ε., ὅτε ἤρξατο ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου 1635.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Αθήναις τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ μέλη

- Α. Διομήδης, Ι. Τσιριμώκος, Κ. Δ. Ραυτιβάν, Δ. Δίγκας, Μ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης, Σ. Σίμος, Π. Βουρλούμης, Α. Γρίβας, Ι. Ἀθανασάκης.

(2)

Περὶ παροχής πιστώσεως δι' ἀποπεράτωσιν ἐνεργουμένων ἐπιχειρημάτων ἐπισκευῶν καὶ μεταρρυθμίσεων τῶν Τελωνείων Παιραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασχῆμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἀρξαμένων ἤδη ἐπιχειρησῶν ἔργα-

σιών και εκτελεσθησάντων τούτων προς επίσημην, μεταρρυθμιστικήν και συμπληρωτικήν των τελωνιακών καταστημάτων των Τελωνείων Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, επιτρέπεται εις τον Υπουργόν των Οικονομικών να διαπραγματεύσεται, κατά τας διατάξεις του άρθρου 10 του νόμου 1595 της 29 Δεκεμβρίου 1918, του από 4 Φεβρουαρίου 1919 Β. διατάγματος περί εκτελέσεως του άρθρου 10 του νόμου 1595 της 29 Δεκεμβρίου 1918 υπόλοιπον της δια του άρθρου 10 του νόμου 1595 της 29 Δεκεμβρίου 1918 χορηγηθείσης αυτού πιστώσεως, ανερχόμενον εις δραχμάς 333,000 περίπου, εις βάρος της χρήσεως 1919-20.

Άρθρον 2.

Εις περίπτωση καθ' ην το ανωτέρω ποσόν δεν επαρκέσῃ προς πληρωμήν πάσης δαπάνης αναφερομένης εις τον νόμον 1799 της 30 'Απριλίου 1919, αναγράφεται εν τῷ προϋπολογισμῷ της χρήσεως 1919-20 πίστοις ἐνδὲ ἐκατομμυρίου (1.000.000) δραχμῶν, ἧτις διατίθενται παρὰ τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, κατὰ τὰς ἐξουσίας τοῦ πρώτου άρθρου τοῦ παρόντος.

Άρθρον 3.

Εἰς τὸ 2ον ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 21 'Ιουλίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος περί συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 1595 περί τελωνορρυθμίσσεως προστίθεται καὶ ἡ λέξις «καὶ ἐν Χανίοις».

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Υπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, υποβαλλομένου πρὸς κρίσιν εἰς τὴν Βουλὴν, συζυγιστοῦμένην, καὶ ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσίευσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Κοινοβουλευτικὴν Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήραις τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1919.

ΔΩΣΕΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Ἐμ. Ράππουλης
Τὰ μέλη

Α. Διομήδης, Κ. Ρακτιβάν, Μιλτ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης, Σ. Σίμος, Ἄλ. Γρίβας, Γ. Ἀθανασάκης.

(3)

Περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τοῦ νόμου 1679 τοῦ 1919 «περὶ ἠεροποιήσεως τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ σιγαροζαχάρου».

ΔΩΣΕΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΘΩΝ

Προτάται τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπερὸς ἰσχύον καὶ διατάσσεται:

Άρθρον 1.

Ἡ κατοχὴ καὶ πώλησις κητῶν, περιβεβλημένων διὰ τεχνικῶν καταργηθέντος τύπου, περιεχόντων κεκομμένον καπνόν, σιγαροτάπητα, σιγάρα (πυρᾶ) καὶ τσιγαροπέπλον, ἐπιτρέπεται μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1919.

Ἡ κατοχὴ καὶ πώλησις εἰς τὰς παλαιὰς χώρας καπνοῦ, μετακρινθέντος εἰς τετράγωνον πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 1679 τοῦ 1919, ἐπιτρέπεται μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1919.

Άρθρον 2.

Οἱ κατέχοντες κητὰ περιβεβλημένα διὰ τεχνικῶν καταργηθέντος τύπου, περιεχόντα κεκομμένον καπνόν, σιγαροτάπητα κλπ. μὴ φέροντα τὰ διὰ τοῦ άρθρου 2 τοῦ νόμου 1679 ὀριζόμενα στοιχεία καὶ τὰς διὰ τοῦ ἐκτελεστικοῦ τοῦ νόμου 1679 τοῦ 1919 κηρυχθείσας τεχνικὰς ἢ σχηματικὰς ὁρίσεις μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1919 ἢ εἰσαχθῶσι ταῦτα εἰς δημόσιον Καπνεργοστάσιον, ἢ εἰς πρῶτον ἐπιπέσειον ἐπ' αὐτῶν ἐπιγραφὴν φέρου-

σαν τὰ διὰ τοῦ άρθρου 2 τοῦ νόμου 1679 ὀριζόμενα στοιχεία. Ὄσαυτως οἱ κατέχοι δοχείων ταμβάκου εἰς τὰς παλαιὰς χώρας ὀφείλουσι μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1919 ἢ εἰσαχθῶσι ταῦτα εἰς Καπνεργοστάσιον πρὸς καταβολὴν τοῦ διὰ τοῦ νόμου 1679 καθορισθέντος φόρου.

Άρθρον 3.

Οἱ διευθυνταὶ τῶν Καπνεργοστασίων, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀναγραφόμενης ἐπὶ τῶν κητῶν τούτων τιμῆς λιανικῆς πωλήσεως, συντάσσουσιν κατάστασιν ἐμφαινύσαν τὸ ὄνηματεπώνυμον τοῦ κατόχου τῶν κητῶν τούτων, τὸ εἶδος τῶν κητῶν, τὸν καταβεβλημένον διὰ ταῦτα φόρον καταναλώσεως, τὸν ἀναλογούντα διὰ ταῦτα, συμφώνως τῷ νόμῳ 1679, φόρον καταναλώσεως, καθοριζόμενον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ βάρους τῶν κητῶν καὶ τῆς ἀναγραφόμενης, ἐπ' αὐτῶν, κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα, τιμῆς λιανικῆς πωλήσεως καὶ ἐνεργοῦσι τὴν βεβαίωσιν τῆς προουπούσης διαφοράς μεταξὺ τοῦ καταβληθέντος φόρου καταναλώσεως καὶ τοῦ καθορισθέντος τούτου, συμφώνως τῷ νόμῳ 1679.

Τὰς καταστάσεις τούτας οἱ διευθυνταὶ τῶν Καπνεργοστασίων ἀποστέλλουσιν εἰς τοὺς διαχειριστὰς τῶν ἀποθηκῶν τῶν Μονοπωλίων, προκειμένου περὶ τῶν παλαιῶν χωρῶν, ἢ εἰς τοὺς ταμίαις, προκειμένου περὶ τῶν νέων χωρῶν.

Άρθρον 4.

Οἱ διαχειρισταὶ τῶν ἀποθηκῶν Μονοπωλίων ἢ οἱ ταμίαι τῶν νέων χωρῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταστάσεων τούτων, προβαίνουσιν εἰς τὴν εἰσπραξὴν τῆς ἐν αὐταῖς ἀναγραφόμενης διαφοράς τοῦ καταβληθέντος φόρου καταναλώσεως καὶ τοῦ καθορισθέντος τούτου, συμφώνως τῷ νόμῳ 1679.

Οἱ διευθυνταὶ τῶν Καπνεργοστασίων, ἔμφα τῇ προσήτῳ ὑπὸ τῶν καταπωλῶν καὶ ἀποδεικτικῶν πληροφορῆς τῆς μηνιαίας διαφοράς τοῦ φόρου καταναλώσεως, σφραγίζουσι τὰ εἰσπραχθέντα ὑπὸ τούτων εἰς τὰ Καπνεργοστάσια κατὰ τὰς σφραγίδας σχήματος ὀρθογώνιου παραλληλογράμμου, ἀναγραφούσης τὸ ὄνομα τοῦ Καπνεργοστασίου καὶ τὰς λέξεις «Συμπληρωτικὸς φόρος. Νόμος 1679».

Άρθρον 5.

Καταδικιώνονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 43, 54 καὶ 57 τοῦ νόμου [ΑΥΚ' τῆς 12 'Απριλίου 1887, τοῦ άρθρου 9 τοῦ Β'ΠΕ' τῆς 30 Μαρτίου 1900 καὶ τοῦ άρθρου 8 τοῦ Γ'ΠΠΑ' τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1909 οἱ κατέχοντες ἢ πωλοῦντες μετὰ τὸ τέλος Σεπτεμβρίου 1919 δοχεῖα κεκομμένου καπνοῦ, σιγαροτάπητων κλπ. περιβεβλημένα διὰ τεχνικῶν καταργηθέντος τύπου καὶ μὴ φέροντα τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος διατάγματος ὀριζόμενα στοιχεία καὶ τὴν διὰ τοῦ προηγούμενου άρθρου καθορισθεῖσαν σφραγίδα, ἢ οἱ κατέχοντες ἢ πωλοῦντες ἐν τῇ παλαιᾷ Ἑλλάδι μετὰ τὸ τέλος Νοεμβρίου 1919 δοχεῖα κεκομμένου καπνοῦ μὴ περιβεβλημένα διὰ τεχνικῶν καταργηθέντων διὰ τοῦ άρθρου 1 τοῦ Β. διατάγματος τῆς 8 'Ιουλίου 1919, περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 1679 τοῦ 1919, τεχνικῶν.

Άρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος, ὑποβληθέντος εἰς τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς, ἔμειν ὡς οὕτη συνελθόντος ἀργεῖται ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1919.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Υπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήραις τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1919.

ΔΩΣΕΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Ἐμ. Ρέπουλης
Τὰ μέλη

Α. Διομήδης, Κ. Ρακτιβάν, Μιλτ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης, Σ. Σίμος, Ἄλ. Γρίβας, Γ. Ἀθανασάκης.

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

Περί εκτέλεσεως του νόμου ΔΕΗ' του 1912 «περί άναστολής παραγραφών, προθεσμιών και δικαστικών εν γένει πράξεων εν καιρώ επιστρατεύσεως», ως ούτως μετρουθιόθη και συνεπληρώθη διά του από 29 Ιουνίου 1917 διατάγματος, κωθέντος διά του νόμου 768 τής 26 Αυγούστου 1917.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας υπό όψει τήν ΔΕΗ' νόμον τής 6 'Οκτωβρίου 1912 «περί άναστολής παραγραφών, προθεσμιών και δικαστικών εν γένει πράξεων εν καιρώ επιστρατεύσεως», ως ούτως μετρουθιόθη και συνεπληρώθη διά του από 29 Ιουνίου 1917 διατάγματος, κωθέντος διά του νόμου 768 τής 26 Αυγούστου 1917 και τήν από 12 Σεπτεμβρίου 1919 γνωμοδότησιν του Ήμετέρου Ύπουργού Συμβουλίου, προτάσει του Ήμετέρου επί τής Δικαιοσύνης Ύπουργού, άπεφασίσαιμεν και διατάξαιμεν

Άρθρον 1.

Άναστέλλεται ή λήξις πάσης παραγραφής δικαιομάτων και άνωγών του άστικου και έμπορικου δικαίου, έφ' όσον ή λήξις αύτη ήθελε συμπέσει εντός του χρόνου τής ισχύος του παρόντος διατάγματος, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων αίτινες άπεστάλησαν διά των προγενεστέρων διαταγμάτων.

Άρθρον 2.

Άναστέλλονται πάσαι αι νόμοι και δικαστικοί προθεσμιαί επί των άστικών εν γένει, έμπορικών και διοικητικών ύποθέσεων (έξωδίκων τε και δικαστικών) έξαιρέσει :

α') Τών προθεσμιών προς έγερσιν άγωγής περι κύρους ληφθέντων συντηρητικών μέτρων και προς άνακοπήν κατά τής δηλώσεως τρίτου, παρ' ό ή κατάσχεσις.

β') Τών νομίμων και δικαστικών προθεσμιών επί ύποθέσεων, εν αίς συγχωρείται έρημοδικία και άναγκαστική εκτέλεσις, κατά τά έπόμενα άρθρα.

γ') Τών προθεσμιών του νόμου 186 του 1914 «περί έξελέξεως των πρό του νόμου ΓΦΚΔ του 1910 περί μεταλλείων ύπεσθελκμένων αίτήσεων παραχωρήσεως μεταλλείων», και των του νόμου περί άδειών εκμεταλλεύσεως επί έγγυήσε.

δ') Τών προθεσμιών επί δικών πτωχύσεων κατά έμπορικών έταιρειών παντός είδους, κηρυχθεισών πρό τής 12ης Σεπτεμβρίου 1915.

ε') Τών προθεσμιών έκ τά άρθρα 43, 44, 45 και 50 του ΑΧΚΕ' νόμου του 1887, των έκ του νόμου ΓΤΑ' του 1909 και του νόμου 475 του 1914.

ς') Τών προθεσμιών των άρθρων 10, 11 και 14 του νόμου ΓΥΓ' του 1909, τής προς άπόδοσιν τής προικώς μετά τήν λύσιν του γάμου προθεσμίας, τής κατά τά άρθρα 10 του νόμου ΓΥΓ' του 1909 και του προς εκτέλεσιν αυτού από 20 Ιανουαρίου 1910 διατάγματος προθεσμίας, των προθεσμιών του νόμου ΔΡΟΒ' του 1913, του νόμου ΑΦΜΥ' του 1887 και των τροποποιησάντων αυτούς νεωτέρων νόμων περί άναγκαστικών εισφορών, ως και πάσης προθεσμίας τασσόμενης ύπό φυλορηγικών εν γένει νόμων, έφ' όσον ό ύπόχρεος είς καταβολήν τέλους ή φόρου δέν ύπηρετεί εν τώ στρατώ.

Άρθρον 3.

Άναστέλλεται ή άναγκαστική εκτέλεσις των πολιτικών άπειράτων και οίονδήποτε άλλων εκτελεστών τίτλων, ή δε προσωπική κωπότης και ως συντηρητικών μέτρων.

Κατ' έξαιρέσιν επιτρέπεται άναγκαστική εκτέλεσις διά πτωχών νομίμου μέσου επί ύποθέσεων, καθ' ός χωρεί και έρημοδικία, έτι δε επιτρέπεται ό πλειστηριασμός προς εκτέλεσιν δικαστικών αποφάσεων περί δικηνοής κινήτων ή άκινήτων κτημάτων.

Επίσης δέν άναστέλλονται αι διοικητικά εκτελέσεις, αι κατά τά άρθρον 97 του τελωνιακού νόμου εκποιήσεις άζητήτων έμπορευμάτων, αι άναγκαστικά εκτελέσεις των πραξί-

κών ενεχύρων επί γραωγράφων, έμπορευμάτων και παντός έν γένει ένσωμάτου ή άσωμάτου κινήτου, κατά τους είδικούς και τούτων νόμους, αι του ΒΥΗ' νόμου του 1896 «περί γενικών άποθηκών», ή κατά τό άρθρον 980 Πολ. Δικονομίας εκτελέσεις των περιλήψεων κατακυρωτικών έκθέσεων, ως και ή εκτέλεσις των κατά τήν διαδικασίαν του άρθρου τούτου εκδιδομένων αποφάσεων του προέδρου ή του δικαστηρίου, αι εκτελέσεις των αποφάσεων, δι' όν επί οιασδήποτε διαφοράς έκ διακοποχής, ή δικής προς έκπλήρωσιν ένοχικής ύποχρεώσεως, διατάσσεται ή έγκατάστασις εις τήν νομήν άκινήτων, αι των διαιτητικών αποφάσεων και αι εκποιήσεις των κατά τό άρθρον 898 Πολ. Δικονομίας εις φθοράν ύποκειμένων πραγμάτων.

Άρθρον 4.

Άπαγορεύεται ή έρημοδικία επί πολιτικών ύποθέσεων (συμπεριλαμβανομένων και των έμπορικών εν γένει και των περι πτωχύσεως δικών, πλην δικών επί πτωχύσεων κατά έμπορικών εταιρειών) ένόπιον πάντων των δικαστηρίων και του Άρείου Πάγου, ως και ή έρήμην τινός των διαδίκων διεξαγωγή άποδείξεων, κατά τάς αύτας ύποθέσεις.

Έξαιρούνται δίκαι περι προσωρινών μέτρων εν διακοπή, δίκαι περι διακοποχής, δίκαι περι χωρισμού κτημάτων κατά τά άρθρα 676 και έπ. Πολ. Δικονομίας, περι νομήμου διατροφής, περι έπιμελείας και άνατροφής τέκνων, περι έξώσεως δυστροπόντων μισθωτών, αι τής έπ' άναφορά διαδικασίας κατά τά άρθρα 640 και έπ. Πολ. Δικονομίας και εν ήθελον μεταπράπη εις άντιδικίαν, αι του νόμου 1340 «περί εκποιήσεως των προικίων άκινήτων, έξαλείψεως τής προς ασφάλειαν τής προικώς ύποθήκης κλπ.», αι έπ' άνακοπήν κατά συντηρητικών μέτρων και κατ' άναγκαστική εκτέλεσεως, έκεί ένθα επιτρέπεται τιαύτη κατά τους όρισμούς του παρόντος διατάγματος και όσάκις ζητείται ή άκώρωσις τής εκτελέσεως, ως παρ' τάς διατάξεις του παρόντος ενεργηθείσης ή συνεχιζομένης, αι κατ' άκολουθίαν του άρθρου 635 Πολ. Δικονομίας παρασπόμεναι εις τό δικαστήριο ύποθέσεις, όταν ό πρόεδρος δέν τολμά νά άποφασίση μόνος, αι τής διαδικασίας των άρθρων 257 και έπ. Πολ. Δικονομίας περι συντηρητικής άποδείξεως, αι τής διαδικασίας του πύνακος τής κατατάξεως καθ' άπαντα αύτης τά στάδια, αι περι θάλασσιων λειών, αι των θεμάτων και τής διαδικασίας των άρθρων 287, 307, 308, 309, 327, 346, 380, 381, 383-405, 446, 448 και 508 του έμπορικού νόμου και των άρθρων 17, 18 και 39 του νόμου ΤΝΒ' «περι ναυαγίων και ναυμαρήςσεων» και πάσης σχετικής προς τά άρθρα ταύτα διατάξεως του έμπορικού ή άλλου νόμου ή τής Πολ. Δικονομίας, αι τής διαδικασίας προς άντιπλοκάστιν άποδιδόντος ή έξ οιουδήποτε άλλου λόγου μη ύπάρχοντος προσωρινού ή όριστικού συνδίκου πτωχύσεως ή διαχειριστού έγκαταλειφθείσης διά δικαστικού συμβέθαμου περιουσίας, αι τής διαδικασίας προς έκλογήν και διορισμόν συνδίκου ένώσεως των πιστωτών πτωχύσεως, μετά τήν ύπό του δικαστηρίου άκώρωσιν του καταρτισθέντος συμβέθαμου, πάσαι αι τής διαδικασίας του άρθρου 43 του νόμου «περι ύποθηκών», του ΓεΟΑ' νόμου «περι εκδικάσεως των μεταξύ έργατών και έργοδοτών διαφορών κλπ.», δίκαι άφορώσαι εις άξιώσεις εκ του νόμου 551 του 1914 «περι εύθύνης προς άποζημίωσιν των έξ άτυχμάτων κλπ.», εκ του νόμου 1320 «περι φόρου καταναλώσεως του οίνου», ως και δίκαι επί διαφορών εκ του νόμου 1234 «περι τής θέσεως των ιδιωτικών υπαλλήλων κλπ.».

Έξαιρούνται επίσης δίκαι, εν αίς εναγόμενοι είναι άνώνομοι έταιρείαι και άλλα νομικά πρόσωπα ή ιδρύματα, καθ' όν επιτρέπεται έρημοδικία, δίκαι περι έξαλείψεως, άκώρωσεως ή περιορισμού ύποθήκης, προσρημισώσεως ή καταγέσεως άκινήτων, περι άρσεως καταγέσεως και περι μεταβολής μεσογγυόλου, περι άκώρωσεως γάμου και περι διαζεύξεως, περι επιστροφής τής προικώς μετά τήν λύσιν του γάμου και περι διακρισθήσεως τής άκριθείας τής δηλώσεως περι τής ηλικίας κατά τό άρθρον 3 έξάφ. 3 του ΓΜΥ' νόμου του 1871, τέλος δε επιτρέπεται έρημοδικία κατά των λαβόντων συντηρητικά μέτρα τήν επισπεύσει του καθ' όδ ταύτα.

Άρθρον 5.

Απαγορεύεται η έρμηνυ των κατηγορουμένων δικη επί ποινικών υποθέσεων ενώπιον πάντων των δικαστηρίων και του Δ' αρείου Πάγου, πλην των Στρατοδικείων και Ναυτοδικείων, εν τις οι κατηγορούμενοι εισίν εκ των ύπηρετούντων εν τω στρατώ.

Άρθρον 6.

Αναπέλλεται η λήξις των εις την εκπλήρωσιν ένοχικών υποχρεώσεων αναγομένων συμβατικών προθεσμιών, ήτις ήθελε συμπέπει εντός του χρόνου της ισχύος του παρόντος διατάγματος, συμπεριλαμβανόμενων και των ανασταλειςών δια των προγενεστέρων διαταγμάτων, εφ' όσον μόνον εκ της παρελεύσεως αυτών εξαρτώνται ειδικώς συνωμολογημένοι έκπτώσεις δικαιωμάτων και ποινική ήττα. Της αναστολής ταύτης εξαρδούνται αι άπαιτήσεις, δι' ός επιτρέπεται και αναγκαστική έκτέλεσις, ός και άπαιτήσεις του Δημοσίου, των δήμων και των κοινοτήτων, κατά έργολάβων δημοσίων, δημοτικών και κοινοτικών έργων, η έργων έκτελουμένων δια λογαριασμόν των λιμενικών ταμείων και κατά έργολάβων μεταφοράς της άλληλογραφίας και των ταχυδρομικών εν γένει άποστολών.

Άρθρον 7.

Αι εξαιρέσεις των άρθρων 2, 3 και 4 δέν ισχύουσιν επί δικαδικών χαρακτηρισμένων εν τούτοις δικογράφως ως άνώστου δικμονης ή ως δικαιούντων εν Τουρκία, Βουλγαρία, Σερβία, Μαυροβούνιο, Ρουμανία, Ρωσία, Γερμανία, Αυστρία και Ουγγαρία.

Αι αυται εξαιρέσεις των άρθρων 2, 3 και 4 δέν ισχύουσιν επίσης εν τη περιφερεία της πλείους Θεσσαλονίκης και εν ταις περιφερείαις των Πρωτοδικείων Σερρών, Δράμας και Καθάλλας, ειμή κατόπιν άδειας του προέδρου η ειρηνοδίκου, κατά τους όρους του άρθρου 6 του νόμου ΔΕΗ'.

Άρθρον 8.

Ανεξαρτήτως προς τας εξαιρέσεις των προηγουμένων άρθρων, επιτρέπεται καθ' άπαν το Κράτος, πλην των περιφερειών των Πρωτοδικείων Σερρών, Δράμας και Καθάλλας, έρημοδικία (ούχι όμως και αναγκαστική έκτέλεσις), αλλά τη άδειά του προέδρου η ειρηνοδίκου, κατά τους όρους του άρθρου 6 του νόμου ΔΕΗ' και εφ' όσον δέν πρόκειται περι διαδίκου ύπηρετούντος εν τω στρατώ. Εν τη άδειά ήρίζεται και το σημειον της υποθέσεως μέχρι του οποίου εξαιρείται αυτή του δικαιοστασιου και πέραν του οποίου άπαιτείται νέα άδεια.

Εν ταις περιφερείαις όμοις των εν Αιγύπτω Έλληνικών Προξενικών δικαστηρίων επιτρέπεται και αναγκαστική έκτέλεσις, αλλά τη άδειά του Προέδρου του εν Αλεξανδρεία Έλληνικού Προξενικού Δικαστηρίου, κατά τους όρους του άρθρου 6 του νόμου ΔΕΗ' και εφ' όσον δέν πρόκειται περι διαδίκου ύπηρετούντος εν τω στρατώ.

Άρθρον 9.

Το διάταγμα τούτου ισχύει καθ' άπαν την Επικράτειαν από 16 Σεπτεμβρίου 1919 μέχρι 31 Γενουαρίου 1920, αι δε διατάξεις των άρθρων 1 και 6 επεκτείνονται και επί ένα επί πλέον μήνα.

Ο αύτος Υπουργός δημοσιεύσει και έκτελέσει το διάταγμα τούτο.

Εν Αθήναις τη 13 Σεπτεμβρίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός
Ιω. Α. Τσιρίμωκος

(5)

Περί ενόσεως του συνδικισμού Τσιγγιζοπούλου προς τον δήμον Ιωαννιτών.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας υπ' όψει 1) τα άρθρα 1-6 του νόμου 1051 της 13 Νοεμβρίου 1917 περί συστάσεως και διοικήσεως δήμων

και κοινοτήτων εκ ταις νέαις χωρίαις, 2) το από 11 Αυγούστου έ. έ. Ημέτερον διάταγμα «περί συστάσεως δήμων και κοινοτήτων εν τω νομώ Ιωαννίνων», προτάσει του Ημετέρου επί των Έσωτερικών Υπουργού, άπεφασίσασμεν και διατάσσομεν

Ένοόμεν τον συνδικισμόν Τσιγγιζοπούλου προς τον δήμον Ιωαννιτών.

Ο αύτος Υπουργός θέλει δημοσιεύσει και έκτελέσει το διάταγμα τούτο.

Εν Αθήναις τη 3 Σεπτεμβρίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ο επί των Έσωτερικών Υπουργός
Κ. Δ. Ρακιβάν

(6)

Περί έπαγωγής του εν τη κοινότητι Έομιόνης νεκροταφείου εις τον εν Έομιόνη ναόν των Ταξιαρχών.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας υπ' όψει 1) το άρθρον 9 του νόμου ΓΦΗΣ' περί ένοχικών ναών και της περιουσίας αυτών, περι προσόντων έρημορίων και της μισθοδοσίας αυτών, 2) τα προς έκτέλεσιν αυτου Ημέτερα διατάγματα της 29 Δεκεμβρίου και της 29 Ιουλίου 1911, και 3) την υπ' αριθ. 8230 έ. έτους πρότασιν του Νομάρχου Αργολίδας και Κορινθίας, στηριζομένην α) εις την υπ' αριθ. 96 έ. έτους πρόσιν του άρμοδίου Κοινοτικού Συμβουλίου και β') εις την μετ' αυτήν υπ' αριθ. 311 έ. έτους γνωμοδότησιν της άρμοδίας Έκκλησιαστικής Αρχής, κατά πρότασιν του Ημετέρου επί των Έκκλησιαστικών και της Δημοσίας Έκπαιδεύσεως Υπουργού, διατάσσομεν τάδε:

Το εν τη Κοινότητι Έομιόνης Νεκροταφειον ύπάγεται εις τον εν Έομιόνη Ναόν των Ταξιαρχών.

Εις τον αυτον Ημέτερον επί των Έκκλησιαστικών και της Δημοσίας Έκπαιδεύσεως Υπουργόν ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και έκτέλεσιν του παρόντος διατάγματος.

Εν Αθήναις τη 28 Αδγουστου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ο Υπουργός των Έκκλησιαστικών κτλ.
Δημ. Δίγκας

(7)

Περί παραδόσεως προθεσμίας προς υποβολήν δηλώσεων των κληροδόμων, κληροδόχων, έκτελειών κτλ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας υπ' όψει την διάταξιν του άρθρου 8 του νόμου 1643 «περί διοικήσεως των εις το Κράτος περιερχομένων κληρονομίων, κληροδοσίων και δωρεών», ός και το άρθρον 54 του από 18 Απριλίου 1919, προς έκτέλεσιν του νόμου τούτου, εκδοθέντος Β. διατάγματος, προτάσει του Ημετέρου επί της Γεωργίας Υπουργού, άπεφασίσασμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον μόνον.

Παρατείνομεν την προθεσίαν προς υποβολήν δηλώσεων των κληρονόμων, κληροδόχων, έκτελειών η άλλων φυσικών η νομικών προσώπων, εις τα όποια έχει ανατεθή δια διαθήκης, νόμου η Β. διατάγματος η διάθεσις κεφαλαίων η εισοδημάτων αυτών, προσοχημένων εκ κληρονομιών, κληροδοσίων, δωρεών η και εξ άλλων λόγων, προς έκτέλεσιν ειδικώς όρισμένου καινης όφελείας σκοπού, επί 4 εισέτι μήνας, άρχομένου από της λήξεως της υπό του άρθρου 54 του από 18 Απριλίου 1919 Β. διατάγματος ταχθείσης τετραμήνου προθεσμίας.

Εις τον Ημέτερον επί της Γεωργίας Υπουργόν ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και έκτέλεσιν του παρόντος διατάγματος.

Εν Αθήναις τη 12 Σεπτεμβρίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ο επί της Γεωργίας Υπουργός
Γ. Καφαντάρης